

Nr 16.

Av herr **Johansson, Johan**, i Friggeråker, om *ändring av § 40 i förordningen om kommunalstyrelse i stad.*

I § 36 mom. 2 av kommunalstyrelseförordningen för landet stadgas, att kommunalfullmäktige icke äro beslutsmässiga, »såvida icke flere än hälften av dem äro tillstädes». Motsvarande stadgande i kommunalstyrelseförordningen för stad § 40 innehåller däremot, att för beslutsmässighet inom stadsfullmäktige fordras tillstädesvaro av »minst två tredjedelar av ledamöternas hela antal». Något hållbart skäl för denna olikhet mellan kommunal- och stadsfullmäktige lär icke kunna uppvisas, varemot erfarenheten i senare tid visat att i vissa fall en minoritet, som uppgår till mer än en tredjedel av hela antalet stadsfullmäktige, varit i stånd att genom obstruktionsartad frånvaro förhindra stadsfullmäktige t. o. m. att fatta beslut i laga tid om stadens budget och att avgöra andra viktiga frågor. Ett dylikt förhållande kunde vid lagens stiftande knappast förutses såsom i Sverige möjligt. Men då det i allt fall nu inträffat, och då detsamma kan befaras bli återupprepat, synes skäl föreligga att bringa reglerna för stadsfullmäktige i överensstämmelse med reglerna för kommunalfullmäktige, då därigenom i fråga varande fará torde undanröjas.

I anslutning härtill hemställes,

att riksdagen för sin del ville antaga följande ändring av K. F. 21 mars 1862 om kommunalstyrelse i stad § 40:

»Stadsfullmäktige må ej ärende företaga eller däri besluta, såvida icke flere än hälften av dem äro tillstädes. Är — — — — av de övriga tillstädes-

varande icke överstiger hälften av fullmäktiges hela antal — — — — — företagande. Ord-
förande — — — — — upplösas.»

Stockholm i januari 1922.

Joh. Johansson,
Friggeråker.